

NOVOSŤ

Svätý apoštol a evanjelista Matúš zaznamenáva vo svojom evanjeliu okrem iného aj udalosť sporu o pôste: „Vtedy k nemu prišli Jánovi učeníci a hovorili: „Prečo sa my a farizeji často postíme, a tvoji učeníci sa nepostia?“ Ježiš im povedal: „Vari môžu svadobní hostia smútiť, kým je ženích s nimi? No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom sa budú postiť. Nik predsa neprišívá na starý odev záplatu z novej látky, lebo záplata sa z odevu vytrhne a diera bude ešte väčšia. Ani nové víno nevliievajú do starých mechov, lebo mechy sa roztrhnú a aj víno vytečie, aj mechy sa zničia. Ale nové víno vliievajú do nových mechov, a tak sa oboje zachová.“ (Mt 9,14-17). Podobne píše aj ďalší dvaja evanjelisti – Marek (2,18-22) a Lukáš (Lk 5,33-39).

Benedikt XVI hovorí: „Ježiš tu ukazuje sám seba ako „ženícha“ prisľúbenej svadby Boha so svojím ľudom a takto tajomným spôsobom približuje svoju vlastnú existenciu, seba samého, k Božiemu tajomstvu. V ňom sa neočakávaným spôsobom zjednocujú Boh a človek, v ňom sa koná „svadba“, ktorá však – na to Ježiš potom upozorňuje vo svojej odpovedi – prechádza cez kríž, cez „zobratie“ ženícha.“¹

Ženích, nevesta, svadba. To všetko sú termíny, slová, ktoré naznačujú čosi nové. Sobášom začína nová rodina, nový, spoločný život, ktorý pozerá do budúcnosti. Tento pohľad môže byť skeptický. Koniec koncov to potvrdzuje samotný Kristus, keď u Lukáša končí dialóg v Spore o pôste slovami: „A nik, kto pije staré, nechce nové, lebo si povie: „Staré je lepšie.“ (Lk 5,39). Je to výraz určený pre tých, ktorí ostávajú pri starom víne, pretože si myslia, že je lepšie. A tak aj väčšina vyvoleného národa pri tom starom víne ostala.

NÁDEJ

No pravda je taká, že začiatok spoločného života je spojený s nádejou. S nádejou na krásny spoločný život.

Táto nádej je opísaná aj v liturgických textoch sobášnych obradov v byzantskej tradícii: „Ty sám, presvätý Vládca, prijmi prosbu nás, tvojich služobníkov, a ako tam, príď svojou neviditeľnou ochranou aj sem, požehnaj toto manželstvo a daruj týmto svojim služobníkom pokojný a dlhý život, miernosť, vzájomnú lásku vo zväzku pokoja, dlhoveké potomstvo, láskavosť vo vzťahu k deťom a nevädnucci veniec slávy. Uznaj ich za hodných vidieť deti svojich detí, zachovaj ich lôžko bezpečné pred úkladmi a daruj im nebeskú rosu zhora i pozemskú hojnosť. Naplň ich príbytky pšenickou, vínom, olejom a každým dobrom,

¹ RATZINGER, J – BENEDIKT XVI. JEŽIŠ NAZARETSKÝ. I. DIEL. OD KRSTU V JORDÁNE PO PREMENENIE. Trnava: Dobrá kniha, 2007, s. 269. ISBN 978-80-7141-579-4

aby dávali aj núdznym, a zároveň daruj aj tu prítomným všetko, o čo prosia na spásu.“

Všimnime si. V modlitbe sa prosí o nadprirodzené dobrá – ochranu pred hriechom, požehnanie zhora... Ale nezabúda sa ani na pozemské dobrá – potomstvo, pšenica, víno, olej... Ženich a nevesta majú nádej na všetky tieto dobrá.

ZDROJ NÁDEJE

Kto môže naplniť túto nádej?! „Boh sa vyznačuje hojnosťou. Vidíme to pri rozmnožení chleba, vidíme to zas a znova – ale predovšetkým v stredobode dejín spásy – v tom, že Boh sa márnivo rozdáva svojmu stvoreniu, človeku. Táto hojnosť je jeho „sláva“.²

Boh naplňa ľudské nádeje. A to aj vtedy, keď sa to už zdá byť nemožné. Ide až za hranice prirodzených možností. Apoštol Pavol to pripomenul veriaciim v Ríme, keď im pripomína Abrahámovu vieru: *„On proti nádeji v nádeji uveril, že sa stane otcom mnohých národov, podľa slova: „Také bude tvoje potomstvo.“ A neochabol vo viere, ani keď videl, že jeho telo je už odumreté - ved' mal skoro sto rokov - a že je odumreté aj Sárino lono. A nezapochyboval nedôverčivo o Božom prisľúbení, ale posilnený vierou vzdával Bohu slávu, pevne presvedčený, že má moc aj splniť, čo prisľúbil.²² Preto sa mu to počítalo za spravodlivosť.“* (Rim 4,18-21)

DOVOLÍŤ BOHU, ABY SA STAL ZDROJOM NÁDEJE

Manželstvo je nepretržite prebiehajúca skúsenosť. Je to cesta spoločných kladných i záporných zážitkov. A tak, ako každý manželský pár je originálny, tak sú originálne aj spoločné zážitky. Každý manželský pár, každá rodina túto skúsenosť prežíva podľa špeciálneho Božieho plánu. A tento plán je plný nádeje!

Obrad zasnúbenia v byzantskej tradícii prináša modlitbu kňaza za snúbencov: *„Večný Bože, roztratených si priviedol k jednote a daroval im nezničiteľné puto lásky, požehnal si Izáka a Rebeku a urobil ich dedičmi tvojho prisľúbenia. Ty sám požehnaj aj týchto svojich služobníkov a ukáž im cestu ku každému dobrému skutku.“*

Boh je ten, ktorý budúcich manželov *priviedol k jednote*, Boh je ten, ktorý im *daroval im nezničiteľné puto lásky*, ktorý ich *požehnal*, *urobil dedičmi* a Boh je ten, ktorý je zdrojom nádeje v ich manželstve. Ale nevnučuje sa. On nie je násilník!

Elias Vella opisuje jednu skúsenosť: *„Keď som slúžieval ako hlavný celebrant pri mnohých sobášoch, zakaždým som si uvedomoval, že väčšina svadieb je dobre naplánovaná: krásne kvety, čítania, slávnostná hudba a spev, krásne šaty a nezabúda sa*

² RATZINGER, J – BENEDIKT XVI. JEŽIŠ NAZARETSKÝ. I. DIEL. OD KRSTU V JORDÁNE PO PREMENENIE, s. 268.

na fotografie. A mnohí skutočne trvajú na tom, aby sa sobášny obrad slávil v kostole. Ale po obrade sa spojenie s Cirkvou vytratí. Teraz už nemajú čas pristupovať k sviatostiam. Neodmietajú ich, ale nemajú čas. Boh, ktorý musí byť centrom ich manželstva, do toho nie je zahrnutý. Manželstvo však netvorí len cirkevný obrad, ale celý život rodiny, ktorá žije jeho sviatostný rozmer vo svetle Boha.“³

Ak Boh nie centrom rodiny, potom tam nie je ani zdroj nádeje, alebo je len slabý. Ale ak je Boh prítomný, potom je aj zdroj nádeje nevyčerateľný. Nikdy neprestane prúdiť.

NÁDEJ A PASCHA

Keď som začal formáciu v kňazskom seminári v Bratislave, navštívil som tam aj jedného kamaráta, suseda z našej dediny. Je odo mňa o dosť starší a vtedy už prednášal na jednej z fakúlt Slovenskej technickej univerzity.

Spomínali sme a on pripomenul zážitok z nášho detstva. Hovorí: „*Pamätáš, keď na Paschu skoro ráno zaspieval o. Gabriel (náš vtedajší farár, ktorý mal operný hlas) Christos Voskrese – Kristus slávne vstal zmŕtvych, aká to bola sila? Jednak skoro padali kamene z neďalekého Kapušianskeho hradu, jednak ma premohli emócie. Vtedy som si vždy uvedomil, že Kristovo vzkriesenie mi dáva nádej a istotu vo viere.“*

„*A keď Kristus nevstal, vaša viera je márna a ešte stále ste vo svojich hriechoch.“ (1Kor 15,17) Ale Kristus vstal zmŕtvych! Preto je Boh zdrojom nádeje.*

MODLITBA

Prečistý Bože a Tvorca všetkého stvorenia, pre svoju lásku k človekovi si premenil rebro praotca Adama na ženu, požehnal si ich a povedal si: „Plodte a množte sa a podmaňte si zem.“ Skrze manželský zväzok si obidvoch urobil jedným údom, veď práve preto „človek opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja jedným telom“ a „čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje“.

Ty si požehnal svojho služobníka Abraháma, otvoril si lono Sáry a jeho si urobil otcom množstva národov. Ty si Rebeke daroval Izáka a požehnal si jej potomstvo. Ty si Ráchel zjednotil s Jakubom a vyviedol si z neho dvanástich patriarchov. Ty si spojil manželským zväzkom Jozefa a Asenetu a daroval si im ovocie plodenia, Efraima a Manassesu. Ty si prijal Zachariáša a Alžbetu a ich dieťa si ustanovil za Predchodcu. Ty si spôsobil, aby z koreňa Jesseho podľa tela vyrástla Vždy panna, z nej si prijal telo a narodil si sa na spásu ľudského rodu.

³ VELLA, E. VÝSTUP NA HORU MANŽELSTVA. Bratislava: Per Immaculatam, 2012, s. 268-269.

Ty si pre svoj nevýslovný dar a veľkú dobrotu prišiel do Kány Galilejskej a požehnal tamojšie manželstvo, aby si zjavil, že tvojou vôľou je zákonný manželský zväzok a v ňom plodenie detí.

Ty sám, presvätý Vládca, prijmi prosbu nás, tvojich služobníkov, a ako tam, príd' svojou neviditeľnou ochranou aj k nám, požehnaj naše manželstvo a daruj nám pokojný a dlhý život, miernosť, vzájomnú lásku vo zväzku pokoja, dlhoveké potomstvo, láskavosť vo vzťahu k deťom a nevädnucci veniec slávy.

Uznaj nás za hodných vidieť deti svojich detí, zachovaj naše lôžko bezpečné pred úkladmi a daruj nám nebeskú rosu zhora i pozemskú hojnosť. Naplň náš príbytok pšenickou, vínom, olejom a každým dobrom, aby sme dávali aj núdznym, a zároveň daruj nám všetko, o čo prosíme na spásu.

Lebo ty si Boh milosrdenstva, zľutovania a lásky k človeku a my ti vzdávame slávu, spolu s tvojím Otcom, ktorý nemá počiatku, i s tvojím presväтым, dobrým a životodarným Duchom, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

OTÁZKY NA ZAMYSLLENIE

- Spomínam si na nový život, ktorý pre mňa začal, keď som prijal/a sväté tajomstvo (sviatosť) manželstva?
- Aké očakávania a nádeje som vkladal/a do budúceho spoločného života so svojou manželkou/svojim manželom? Čerpal/a som pritom zo zdroja, ktorým bol sám Boh?
- Je naše manželstvo už len statické, alebo v ňom stále nachádzame niečo nové a s nádejou hľadáme do spoločnej budúcnosti?

TIPY PRE MANŽELOV

- Pripomeňme si prvé dni nášho manželstva. Čo všetko nové sme objavovali jeden v druhom a obaja spoločne?
- Upravme si program tak, aby sme mali každý týždeň aspoň 2-3 hodiny jeden pre druhého, ktoré budú naším časom pre manželstvo. Môže to byť návšteva divadla, kina, prechádzka, večera pri sviečkach...
- Otvorene si povedzme, čo očakávame jeden od druhého, aby sme spolu objavili niečo nové pre vaše manželstvo.
- Nájdime si čas na krátku spoločnú modlitbu jeden za druhého.